

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Dignitates sunt viæ ad orcum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Quidquid masculini sexus natum fuerit, in flumen pro jacte est. Ex. 1. 22. Potior sexus naufragium subibat, & præstantia creabat periculum. Id ib.

Dignitates sunt figuratæ per montes Gelboe, de quibus dicitur 2 Reg. 1. 21. *montes Gelboe, nec ros &c.* Sanct. Bonavent. l. 109.

§. VII.

Dignitates obnoxie peccatis.

Quanta sit peccandi occasio in dignitatibus, conspicitur in rege Saule, qui filius unus annuerat, cum regna, e capisset. 1. Reg. 13. 1. Glossator Chaldaicus ait: *in quo nulla erant peccata.* Itaque, quando Saul in regiam dignitatem evectus est, purus, & absque peccato, erat, velut puer unius anni. Postea verò in illa dignitate regiatà se pervertit, ut in statu damnationis mortuus fuerit. Gufredus Clarevallensis Prior, electus Episcopus Tornacensis, & ab Eugenio Papa, & à S. Bernardo coactus, ut onus subiret, omnino renuit; sed prostratus ad pedes S. Bernardi dixit: Monachus quidem fugitivus esse potero, si me ejicis; Episcopus verò nunquam ero. Post mortem apparet cuidam Monacho, illi quærenti: quomodo tibi est? dixit, bene. Sed revelatum est mihi à SSS. Trinitate: quòd si in Episcopum promotus fuisset, in numero reprobatorum fuisset; sed cum essem ex Electis, omnipotens Pater misericordiarum, nè dignitatem mihi perniciosam reciperem, ordinavit. Diez Ambitio.

Designavit Dominus & alios septuaginta duos. Luc. 10. 1. Cur ex duodecim Apostolis unus proditor? ex Discipulis verò in multo majori numero omnes probi, juxta probabiliorem sententiam. Resp. Apostoli in suprema dignitate, Discipuli verò in inferiori, erant. Ex magno gradu facilior lapsus. Sylveira hic quæst. 6.

Nescis, quia potestatem habeo, crucifigere te? Jo. 19. 10. O miserum te! Pilate. Melius tibi esset, si potestatem talem nunquam habuisses; cum tam horrendum peccatum cum illa commisisses. O quantis præstitisset, in tremibus remigasse, aut porcos in agro pavisse, in frigore, fame, nuditate; quam ad summos gradus aspirasse, in quibus magnas Dei offensas incurrerunt. Diez conc. 1. festo S. Philippi.

§. VIII.

Dignitates obnoxie fastui.

Dominare nostri tu Judic. 8. 22. non dominabor vestri v. 23. Firmus est in repudiando sceptro catus, & cautus, teste Abulensi q. 20 ut non superbiret, principatum non accepit. Velloso in Judith 1. Parænet. 4.

Sub pœna mortis vetitum erat, regem Assuerum, non vocatum, adire. Esth. 4. 11. Rupert. l. 8. de Victor c. 10.

Nimirum hoc venerat ex nimia ventositate misera vanitatis; ut rex magni imperij plusquam

homo, putaretur habere aliquid; nec vilior fieret ex usu publicæ visionis.

Fiorur virga. Ezech. 7. 10. Lyr. sceptro florere vitus est. Quid inde? germinavit superbia. Regni flores superbia fructum peperere. Velloso ib.

Solent plerique mortaliom, cum ad majorem dignitatem pervenerint, animos quoq; simul attollere, ac majores spiritus sumere. S. Chryf. ep. 79. Gamello.

Summus locus bene regitur; cum is, qui præest, vitius potius, quam fratribus dominatur. S. Greg. Mor. l. 25. c. 19.

Sicut gemmæ multò melius obscurò locò splendent, quam meridianà luce; sic multi, cum privatam agunt personam, longè præclarius se gerunt, & odorem boni nominis habent; quam cum publicam obtinent dignitatem. Diez Ambitio.

§. IX.

Dignitates sunt viæ ad orcum.

Quod de carcere, carenisq; interdum quis egrediatur ad regnum. Ecclæ. 4. 14. Dio orat. 4. de regno: apud Persas accipiunt unum ex captivis ad mortem, collocantque in regis thronum; & eundem illi dant vestitum regium, & imperare sinunt, ac vivere, & delictari: & nemo illum vetat quidquam facere, quæ velit. Post hæc autem exutum, virgisque caesum, suspendunt. Cujus rei putas hoc esse signum, & quam ob rem fieri apud Persas? nonne ideo, quòd sæpe numero stulti homines, & pravitate potestatem, & nomen adipiscuntur; deinde aliquantò tempore viventes, turpissimè, atque oculis sine perduntur. Cornelius hic.

Hæc potestatis videtur esse cellitudo; sed est locus infimus, tanquam Inferno proximus, & à cœlo remotus: facile enim inde ad Infernum descenditur. S. Thomas opuic. 38. de erudit. princip. c. 1.

Multorum dominatio, est eorum damnatio: quot enim paupertas ad cœlum promovet, tot cum dignitatibus suis Infernus absorbet. Bensenf. ep. ad Priorem de Monasteriolo.

§. X.

Dignitates sunt onera.

Do tibi partem unam extra fratres tuos. Gen. 48. 22. Dicebat Jacob Josepho. S. Hieron legit: do tibi humerum unum. Carolus V. jam ienescens, onerum Reipublicæ pertæsus, cum regnum in filium Philippum II. transferret, lacrymans dixit: ô fili! magnum tibi onus impono: ego enim totò tempore principatus mei, nunquam quadrantem horæ magnis curis, & anxietatibus, vacuum habui. Sylveira in Luc. 11. c. 9. 19.

Cur imposuisti pondus universi populi hujus super me? Numer. 11. 11.

Ecce constitui te super gentes, & super regna. Jerem. 1. 10. Potestne dari diploma illustrius, quam hoc? quòd propheta super regna Mundi constituitur? nunc audite, quod æstio-

M m m 3 num